

AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak met toepassing van artikel 8:54, eerste lid, van de Algemene wet
bestuursrecht op het hoger beroep van:

appellant,

tegen de uitspraak in zaak no. AWB 07/18789 van de rechtbank
's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Amsterdam, van 23 mei 2007 in het
geding tussen:

appellant

en

de Staatssecretaris van Justitie.

1. Procesverloop

Bij besluit van 1 mei 2007 is appellant in vreemdelingenbewaring gesteld. Dit besluit is aangehecht.

Bij uitspraak van 23 mei 2007, verzonden op dezelfde dag, heeft de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Amsterdam, het daartegen door appellant ingestelde beroep ongegrond verklaard en het verzoek om schadevergoeding afgewezen. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak heeft appellant bij brief, bij de Raad van State binnengekomen op 29 mei 2007, hoger beroep ingesteld. Tevens heeft hij daarbij de Afdeling verzocht hem schadevergoeding toe te kennen. Deze brief is aangehecht.

Bij brief van 5 juni 2007 heeft de Staatssecretaris van Justitie een reactie ingediend.

Vervolgens is het onderzoek gesloten.

2. Overwegingen

2.1. Hetgeen in het hoger-beroepschrift is aangevoerd en voldoet aan het bepaalde in artikel 85, eerste en tweede lid, van de Vreemdelingenwet 2000, kan niet tot vernietiging van de aangevallen uitspraak leiden. Omdat het aldus aangevoerde geen vragen opwerpt die in het belang van de rechtseenheid, de rechtsontwikkeling of de rechtsbescherming in algemene zin beantwoording behoeven, wordt, gelet op artikel 91, tweede lid, van deze wet, met dat oordeel volstaan.

2.2. Het hoger beroep is kennelijk ongegrond. De aangevallen uitspraak dient te worden bevestigd.

2.3. Het verzoek om schadevergoeding dient reeds hierom te worden afgewezen.

2.4. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

- I. bevestigt de aangevallen uitspraak;
- II. wijst het verzoek om schadevergoeding af.

Aldus vastgesteld door mr. C.H.M. van Altena, Lid van de enkelvoudige kamer, in tegenwoordigheid van mr. E.J.J.M. van Tielraden, ambtenaar van Staat.

w.g. Van Altena
Lid van de enkelvoudige kamer

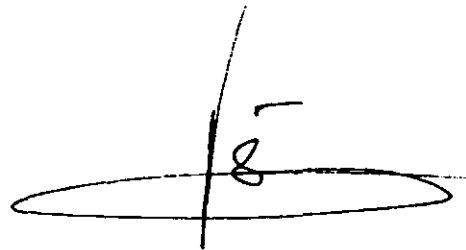
w.g. Van Tielraden
ambtenaar van Staat

Uitgesproken in het openbaar op 15 juni 2007

156-551.

Verzonden: 15 JUNI 2007

Voor eensluidend afschrift,
de Secretaris van de Raad van State,
voor deze,

A handwritten signature in black ink, consisting of a large, stylized 'V' and 'S' intertwined, with a horizontal line crossing through them.

mr. H.H.C. Visser,
directeur Bestuursrechtspraak

Postadres Postbus 21
1800AA ALKMAAR

• Noord-Holland-Noord

Regio Noord-Holland-Noord
Korpsonderdeel 10 Vreemdelingenpolitie
Behandeld door RCM Van Houten
Telefoon 072 - 576 88 60
Fax 072 - 572 88 88
V-nummer / Zaak _____ / Zaak - 01/05/2007
Datum 01/05/2007
Onderwerp M110-A Maatregel van Bewaring

Maatregel van Bewaring

Ik, ondergetekende,

Robert Cornelis Machiel Van Houten, brigadier van het regionaal politiekorps
Noord-Holland-Noord,
belast met het toezicht op vreemdelingen, tevens hulpofficier van justitie, leg met het oog op de
uitzetting aan

de vreemdeling, zich noemende:

Achternaam :
Voorna(a)m(en) :
Geboortedatum :
Geboorteplaats : Onbekend
Geboorteland : Ghana
Nationaliteit(en) : Ghanese
Geslacht : mannelijk

de maatregel van bewaring op, zoals bedoeld in artikel 59, eerste lid, aanhef en onder a, van de
Vreemdelingenwet 2000 (geen rechtmatig verblijf).

Deze maatregel wordt gevorderd door het belang van de openbare orde omdat er aanwijzingen
zijn om te vermoeden dat betrokkene zich aan de uitzetting zal onttrekken, hetgeen blijkt uit het
feit dat betrokkene

- Niet beschikt over een identiteitspapier als bedoeld in artikel 4.21 van het
vreemdelingenbesluit 2000
- Geen vaste woon- /verblijfplaats heeft
- Zich bedient van een of meerdere aliasen

De maatregel is opgelegd:

Plaats : Heerhugowaard
Datum : 01/05/2007
Tijd : 14:45 uur.

V.nr.

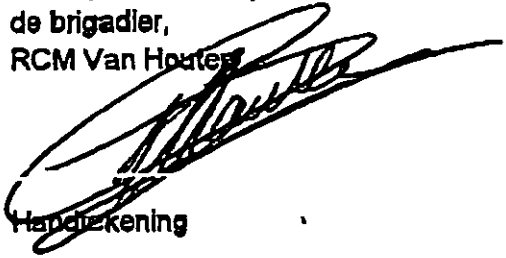
Pagina 1 van 2

Ontvangst tijd 7. Mei 11:24
ONTVANGST TIJD 7. MEI. 16:24

AFDRUK TIJD 7. MEI. 16:25

Staatssecretaris van Justitie

De Minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie,
namens de Minister,
de hulpofficier van justitie,
de brigadier,
RCM Van Houten

Handtekening

Een afschrift van deze maatregel is onmiddellijk aan de vreemdeling uitgereikt.

Beroep tegen deze maatregel kan schriftelijk worden ingesteld bij de rechtbank te 's-Gravenhage, Centraal Intakebureau Vreemdelingenzaken te Haarlem, faxnummer 023 - 612 6736. Hierbij dient gebruik te worden gemaakt van het model beroepschrift, zie 'www.rechtspraak.nl'.

23. MEI. 2007 16:08

NR. 6388 P. 2/6

Rechtbank 's-Gravenhage
zittinghoudende te Amsterdam
enkelvoudige kamer vreemdelingenzaken

Uitspraak

op grond van artikel 8:70 van de Algemene wet bestuursrecht (Awb)
j° artikel 94 en artikel 106 van de Vreemdelingenwet 2000 (Vw 2000)

reg. nr.: AWB 07/18789

V-nr.:

inzake: geboren op _____, van (gestelde) Ghanese nationaliteit,
verblijvende op de Detentieboot Dordrecht te Dordrecht, eiser,
gemachtigde: mr. A. Spel, advocaat te Alkmaar,

tegen: de Staatssecretaris van Justitie, verweerder,
gemachtigde: mr. A.H. Kras, ambtenaar bij de Immigratie- en Naturalisatiedienst van
het Ministerie van Justitie.

I. ONTSTAAN EN LOOP VAN HET GEDING

Op 1 mei 2007 is eiser op grond van artikel 59, eerste lid, aanhef en onder a van de Vw 2000 in
bewaring gesteld.

Bij beroepsschrift van 3 mei 2007 heeft eiser beroep ingesteld tegen het besluit van verweerder tot
oplegging van de vrijheidsontnemende maatregel.

Ingevolge artikel 94, eerste lid, van de Vw 2000 houdt het beroep tevens in een verzoek om
toekenning van schadevergoeding.

Het beroep is behandeld ter openbare zitting van 10 mei 2007. Eiser is aldaar in persoon verschenen,
bijgestaan door zijn gemachtigde. Verweerder heeft zich doen vertegenwoordigen door zijn
voornoemde gemachtigde. Tevens was ter zitting aanwezig C.E.M. van Lingen als tolk in de Engelse
taal.

De rechtbank heeft het onderzoek ter zitting op de voet van artikel 8:64 van de Awb geschorst
teneinde verweerder in de gelegenheid te stellen een aanvullend proces-verbaal van bevindingen over
te leggen.

Bij faxbericht van 15 mei 2007 heeft verweerder medegedeeld dat het de vreemdelingenpolitie Noord
Holland Noord niet lukt om binnen de door de rechtbank gestelde termijn een aanvullend proces-
verbaal op te maken. De rechtbank heeft de termijn voor het indienen van een aanvullend proces-
verbaal vervolgens verlengd tot 21 mei 2007.

Bij faxbericht van 21 mei 2007 heeft verweerder het gevraagde aanvullend proces-verbaal overgelegd.

Bij faxbericht van 22 mei 2007 heeft eiser op dit schrijven gereageerd. Beide partijen hebben de
rechtbank toestemming gegeven het onderzoek zonder nadere zitting te sluiten. De rechtbank heeft
vervolgens het onderzoek gesloten.

23. MEI. 2007 16:09

NR. 6388 P. 3/6

AWB 07/18789

2

II. OVERWEGINGEN

Eiser heeft het volgende - zakelijk weergegeven - aangevoerd. In onderhavige zaak is er geen sprake van een strafrechtelijk voortraject en de rechtmatigheid van de staandehouding mag dan ook worden getoetst. Niet duidelijk is op grond waarvan en in welk kader eiser is verzocht om zijn legitimatiebewijs te tonen. Eiser houdt het er daarom voor dat dit is gebeurd op grond van artikel 50 van de Vw 2000. Er was op dat moment evenwel geen redelijk vermoeden van illegaal verblijf. Eiser meent dan ook dat hij onrechtmatig staande is gehouden. Gelet hierop is ook de bewaring van aanvang af onrechtmatig.

Nu verweerder niet direct maar pas op de laatste dag van de aanvullend door de rechtbank gegeven termijn het verzochte proces-verbaal heeft overgelegd is inmiddels veel tijd verstreken. Eiser is van mening dat de termijn van artikel 5, vierde lid van het Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden (EVRM) is geschonden.

Verweerder heeft het volgende - zakelijk weergegeven - naar voren gebracht. Uit gedingstuk 2, het proces-verbaal terzake van staandehouding en overbrenging, artikel 50, lid 1 en lid 2 van de Vw 2000, blijkt dat eiser om een legitimatiebewijs is gevraagd op grond van de verkeerswetgeving en in het kader van de uitoefening van algemene politietaken. Eiser kon geen legitimatiebewijs tonen en zei in gebrekkig Engels dat hij niet over papieren beschikte. Op grond van die omstandigheden is vervolgens een redelijk vermoeden van illegaal verblijf ontstaan. Eiser is aansluitend staande gehouden op grond van artikel 50 van de Vw 2000. Nu er een redelijk vermoeden van illegaal verblijf was, is de staandehouding rechtmatig geschied. De daarop volgende maatregel van bewaring is derhalve eveneens rechtmatig opgelegd. Ook duurt de bewaring rechtmatig voort.

De rechtbank overweegt het volgende.

In de uitspraak van de Afdeling bestuursrecht van de Raad van State van 13 mei 2005, JV 2005, 278, is overwogen:

"2.1.3. Zoals is benadrukt in de bij de Wet op de uitgebreide identificatieplicht gegeven uiteenzetting omtrent de verhouding tussen de uitgebreide identificatieplicht en het vreemdelingencontroletoezicht (TK 2003-2004, 29 218, no. 3, pagina 14), dient uit een proces-verbaal duidelijk te blijken in welk kader controle heeft plaatsgevonden, onder welke omstandigheden de betrokkene is aangetroffen en onder welke omstandigheden de staandehouding heeft plaatsgevonden. Voorts is in dit verband opgemerkt dat de specifieke bepaling van artikel 50 Vw 2000 inhoudt dat controle op identiteit slechts mag plaatsvinden, indien er een geobjectiveerd redelijk vermoeden bestaat van illegaal verblijf en dat de Wet op de uitgebreide identificatieplicht geen aanvullende bevoegdheid ten opzichte van het vreemdelingencontroletoezicht geeft."

Het op 1 mei 2007 op ambtsbelofte door P.J. Boomgaard opgemaakte proces-verbaal terzake van de staandehouding en overbrenging, artikel 50, lid 1 en lid 2 van de Vw 2000 vermeldt ten aanzien van de staandehouding het volgende: (het volgende is een letterlijk citaat uit genoemd proces-verbaal)

"Deze staandehouding vond plaats op grond van feiten en omstandigheden naar objectieve maatstaven gemeten en een redelijk vermoeden van illegaal verblijf hier te lande, namelijk: Betrokkene liep door de berm van de Provincialeweg N242 te Heerhugowaard. Betrokkene liep in de oostelijke berm in de richting van de Middenweg te Heerhugowaard. Op grond van de verkeerswetgeving is het betrokkene niet toegestaan om aldaar als voetganger te lopen. Ik verbalisant heb betrokkene hiernavol aangesproken. - aanwijzingen verkregen bij een controle van persoonsgegevens, die wordt verricht in het kader van de uitoefening van de politietaken, namelijk betrokkene kon zich in het geheel niet legitimeren. In gebrekkig Engels verklaarde hij mij niet te beschikken over enig reisdocument."

23. MEI. 2007 16:09

NR. 6388 P. 4/6

AWB 07/18789

3

Het op ambtsbelofte door P.J. Boomgaard opgemaakte aanvullend proces-verbaal van bevindingen van 1 mei 2007 vermeldt ten aanzien van de staandehouding het volgende:

"Deze staandehouding vond plaats op grond van feiten en omstandigheden naar objectieve maatstaven gemeten en een redelijk vermoeden van illegaal verblijf hier te lande, namelijk: Betrokkene liep door de berm van de Provincialeweg N242 te Heerhugowaard. Betrokkene liep in de oostelijke berm in de richting van de Middenweg te Heerhugowaard. Op grond van de verkeerswetgeving art. 5 van de Wegenverkeerswet veroorzaakte betrokkene een gevaarlijke situatie betrokkene liep in de berm dicht langs de rijbaan, ik zag dat bestuurders op de N242 remden en uitweken voor betrokkene. De voetganger werd door mij, verbalisant Boomgaard, staande gehouden op grond van art. 5 van de Wegenverkeerswet. Ik vroeg hem naar zijn naam. In gebrekkig Engels deelde hij mede uit Ghana genaamd te zijn. Op grond van de Wet op de Identificatieplicht vroeg ik aan hem zich te legitimeren. Aan dit verzoek kon de voetganger in het geheel niet voldoen. Betrokkene deelde in gebrekkig Engels mede dat hij niet beschikt over een legitimatiebewijs dan wel een reisdocument."

De rechtbank is van oordeel dat uit beide processen-verbaal, bezien in onderling verband en samenhang, genoegzaam naar voren komt in welk kader eiser naar zijn identiteitsbewijs is gevraagd, te weten op grond van de Wegenverkeerswet en niet op grond van artikel 50 van de Vw 2000. Toen eiser niet kon voldoen aan de verplichting om een identiteitsbewijs te overleggen en hij in gebrekkig Engels had meegedeeld dat hij niet beschikt over enig reisdocument, is een redelijk vermoeden van illegaal verblijf gerezen en is eiser op grond van artikel 50 van de Vw 2000 staande gehouden. De rechtbank is van oordeel dat op grond van beide genoemde omstandigheden, bezien in onderlinge samenhang, dit redelijk vermoeden kon worden aangenomen. Eiser is vervolgens staande gehouden op grond van artikel 50 van de Vw 2000. Eisers klacht dat sprake is geweest van een staandehouding op grond van artikel 50 van Vw 2000 zonder dat er een redelijk vermoeden van illegaal verblijf was en dat deze staandehouding derhalve onrechtmatig is, kan gelet op het voorgaande niet slagen.

Ingevolge artikel 59, eerste lid, aanhef en onder a, van de Vw 2000 kan, indien het belang van de openbare orde of nationale veiligheid dat vordert, met het oog op de uitzetting, in bewaring worden gesteld de vreemdeling die geen rechtmatig verblijf heeft op grond van de Vw 2000.

Eiser heeft niet bestreden dat hij geen rechtmatig verblijf hier te lande heeft op grond van de Vw 2000.

Eiser heeft evenmin de gronden die de maatregel dragen bestreden en heeft derhalve niet bestreden dat het belang van de openbare orde de bewaring vordert.

Gesteld noch gebleken is dat verweerder het onderzoek met onvoldoende voortvarendheid ter hand neemt of dat een reëel perspectief op uitzetting ontbreekt.

Ingevolge artikel 5, vierde lid, van het EVRM heeft een ieder, wie door arrestatie of detentie zijn vrijheid is ontnomen, het recht voorzieningen te vragen bij het gerecht opdat deze spoedig beslist over de rechtmatigheid van zijn detentie en zijn invrijheidsstelling beveelt, indien deze detentie onrechtmatig is.

Eiser heeft zich op het standpunt gesteld dat artikel 5, vierde lid, van het EVRM geschonden is. De rechtbank merkt hieromtrent allereerst op dat het zorgvuldiger ware geweest indien het proces-verbaal zoals dat thans aanvullend door verweerder is overgelegd, zich van aanvang af bij de gedingstukken had bevonden. Het eerste proces-verbaal inzake de staandehouding (gedingstuk 2) is zonder meer als slordig geredigeerd en enigszins onduidelijk aan te merken. Voorts acht de rechtbank het evenmin zorgvuldig dat de door de rechtbank gevraagde nadere inlichtingen binnen de aanvankelijk door de rechtbank gegeven eerste termijn niet door verweerder zijn overgelegd en dat de rechtbank eerst na een termijnverlenging de gevraagde gegevens heeft ontvangen. Gelet op het navolgende volstaat de rechtbank evenwel met deze constatering en ziet zij geen aanleiding om tot het oordeel te komen dat artikel 5, vierde lid, van het EVRM is geschonden.

23. MEI. 2007 16:09

NR. 6388 P. 5/6

AWB 07/18789

4

De vraag of er een spoedige beoordeling van de rechtmatigheid van een bewaring heeft plaatsgevonden dient te worden beoordeeld in het licht van de omstandigheden van het geval. Uit de jurisprudentie van het Europees Hof voor de Rechten van de Mens (EHRM) volgt dat de relevante termijn loopt vanaf het moment van indiening van het beroepsschrift tot aan de bekendmaking van de uitspraak van de rechtbank aan de betrokkene.

Nadat het beroepsschrift op 3 mei 2007 is ingediend is de zaak van eiser ter zitting behandeld op 10 mei 2007. De rechtbank heeft het onderzoek ter zitting geschorst met het oog op nadar onderzoek naar het kader waarin eiser om een legitimatiebewijs was verzocht. Op 23 mei 2007 heeft de rechtbank het onderzoek gesloten.

Onderhavige uitspraak zal op 23 mei 2007 openbaar worden gemaakt. Tussen de datum waarop beroep is ingesteld en de datum waarop de uitspraak openbaar wordt gemaakt ligt dus een periode van 20 dagen. De rechtbank acht deze termijn, gelet op het feit dat de rechtbank verweerder heeft verzocht nadere gegevens in het geding te brengen, en gezien in het licht van de arresten van het EHRM (onder meer Kadem tegen Malta van 9 januari 2003 (JV 2003, 129) en Rehbock tegen Slovenië van 28 november 2000 (NJCM-bulletin 2001, pagina 372) niet dusdanig lang dat geen sprake meer zou zijn van een 'speedy trial' als vereist door artikel 5, vierde lid, van het EVRM.

Na beoordeling van de door of namens eiser naar voren gebrachte beroepsgronden, concludeert de rechtbank dat de toepassing noch de tenuitvoerlegging van de vrijheidsontnemende maatregel in strijd is met de wet en dat deze bij afweging van alle daarbij betrokken belangen in redelijkheid gerechtvaardigd is te achten. Derhalve wordt het beroep ongegrond verklaard.

Gelet op het vorenstaande acht de rechtbank geen gronden aanwezig om toepassing te geven aan artikel 106 van de Vw 2000 of artikel 8:75 van de Awb.

23. MEI. 2007 16:09

NR. 6388 P. 6/6

AWB 07/18789

5

III. BESLISSING

De rechtbank

- verklaart het beroep ongegrond;
- wijst het verzoek om schadevergoeding af.

Deze uitspraak is gedaan op 23 mei 2007 door mr. H.J.M. Baldinger, voorzitter, in tegenwoordigheid van J.G.J. Geerlings, griffier, en bekendgemaakt door verzending aan partijen op de hieronder vermeldde datum.

VOOR KOPIE CONFORM DE GRIFFIER DER
ARRONDISSEMENTSGRECHTBANK TE AMSTERDA

23 MEI 2007

Afschrift verzonden op:

Conc.: CG
Coll: m m
D: C

Tegen deze uitspraak staat hoger beroep open op de Afdeling bestuursrechtpraak van de Raad van State (adres: Raad van State, Afdeling bestuursrechtpraak, Hoger beroep vreemdelingenzaken, Postbus 16113, 2500 BC 's-Gravenhage). De termijn voor het instellen van hoger beroep bedraagt één week. Naast de vereisten waaraan het beroepschrift moet voldoen op grond van artikel 6:5 van de Awb (zoals het overleggen van een afschrift van deze uitspraak) dient het beroepschrift ingevolge artikel 85, eerste lid, van de Vw 2000 een of meer grieven te bevatten. Artikel 6:6 van de Awb (herstel verzuim) is niet van toepassing.

LEIJEN & NANDOE

ADVOCATEN

Varnebroek 17, 1815 HA Alkmaar, Telefoon: (072) 515 47 17, Fax: (072) 511 10 22

Mr M.J.A. Leijen
Mr E.S. Nandoe
Mr A. Spol

Juridisch medewerker
Dra K.E.M. de Wit

website: www.leijenmandoe.nl

RAAD VAN STATE	
INGEKOMEN	
3217-C	
29 MEI 2007	
ZAAKNR.	200703683
AAN:	V.B.
BEHANDELD: DD:	PAB:

**De Afdeling Bestuursrechtspraak
van de Raad van State
Postbus 16113
2500 BC 's-GRAVENHAGE**

tevens per fax 070 - 3651380

Uw kenmerk:

Ous kenmerk:

07-3626-L

Alkmaar, 29 mei 2007

Betreft: /art 50 jo 59 Vw - hoger beroep

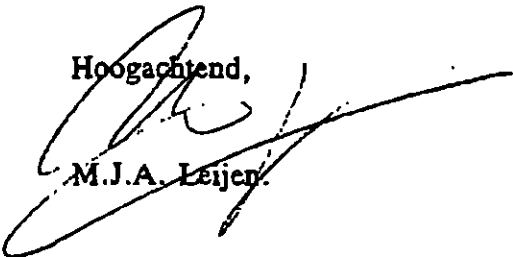
Geacht College,

Hierbij zend ik u een hoger beroepschrift gericht tegen een uitspraak van de
vreemdelingenkamer van de rechtbank Amsterdam.

Ik zend u dit zowel per fax als per gewone post.

Wilt u mij de ontvangst van het beroepschrift schriftelijk bevestigen?

Hoogachtend,

M.J.A. Leijen

LEIJEN & NANDOE

ADVOCATEN

Aan
de Afdeling Rechtspraak
van de Raad van State
te
'S GRAVENHAGE

RAAD VAN STATE	
INGEKOMEN	
29 MEI 2007	
ZAAKNR.	
AAN:	
BEHANDELD: DD:	PAR:

Geeft te kennen:

, geboren , verblijvende op de Detentieboot te Dordrecht, te dezer zake domicilie kiezend te Alkmaar, (Varnebroek 17, 1815 HA) ten kantore van zijn advocaat mr M.J.A. Leijen, die terzake tot zijn gemachtigde wordt gesteld. Mr M.J.A. Leijen verklaart bij deze door appellant bepaaldelijk gevolmachtigd te zijn om dit hoger beroep in te stellen.

1. Appellant tekent hierbij hoger beroep aan tegen de uitspraak van de arrondissementsrechtbank Den Haag, nevenzittingsplaats Amsterdam, van 23 mei 2007, verzonden 23 mei 2007. Bijlage 1
2. Appellant kan zich niet verenigen met het oordeel van de Rechtbank dat "uit de beide overgelegde processen-verbaal, gezien in onderling verband en samenhang, genoegzaam naar voren komt in welk kader eiser naar zijn identiteitsbewijs is gevraagd, te weten op grond van de wegenverkeerswet en niet op grond van art 50 Vw." Appellant voert daartoe de volgende grief aan.

De Rechtbank betreft in zijn oordeel ten onrechte niet de gronden van het beroep. Naar aanleiding van het op 21 mei 2007 ingebrachte proces-verbaal is namens appellant opgeworpen dat de twee processen-verbaal die zijn overgelegd (die volgens de ondertekening ook nog op dezelfde dag - namelijk 1 mei 2007 - zouden zijn opgesteld), inhoudelijk inconsistent zijn, waardoor niet is vast komen te staan op welke grond appellant naar zijn identiteit is gevraagd. Het eerst proces-verbaal zoals door de Rechtbank geciteerd, stelde dat het appellant niet toegestaan (= verboden) was in de berm te lopen van de N242 op grond van verkeerswetgeving terwijl het tweede verbaal stelt dat het appellant niet verboden was om in de berm te lopen maar dat hij een gevaarlijke situatie veroorzaakte omdat hij zo dicht op de weg gelopen zou hebben dat automobilisten remden of uitweken. Eerst zou dus naar zijn identiteit zijn gevraagd omdat het verboden zou zijn in de berm te lopen, later omdat hij door zijn gedrag een gevaarlijke situatie creëerde. Dit zijn twee verschillende redenen waardoor niet meer vast is te stellen welke niet vreemdelingrechtelijke grond bestond om appellant te vragen zich te identificeren. De door de Rechtbank geconstateerde onderlinge samenhang tussen de processen-verbaal bestaat niet, integendeel.

Dit klemmt des te meer nu de aanwijzing uitbreiding identificatieplicht, staatscourant 22 december 2004, nr 247/pag 70 stelt dat toepassing van de bevoegdheid in het kader van de politietaak het volgende vereist:

In het proces-verbaal moeten de feiten en omstandigheden worden gerelateerd op basis waarvan de opsporingsambtenaar het redelijkerwijs noodzakelijk heeft geacht de inzage van een identiteitsbewijs te vorderen.

LEIJEN & NANDOE

ADVOCATEN

- 2 -

De twee verbalen zijn gemaakt op dezelfde dag, maar zijn beide verbalen opgesteld op grond van art 50 lid 1 en 2 Vw. Het is onverklaarbaar waarom er twee versies zijn en waarom de versie die de vereiste feiten en omstandigheden noemt, niet direkt in het dossier aanwezig was.

Art 5 EVRM vereist dat de wet gevolgd dient te worden en de rechter in staat is om op spoedige wijze de rechtmatigheid te beoordelen. Uit art 13 EVRM volgt dat het rechtsmiddel effectief dient te zijn. De jurisprudentie van het Hof geeft aan dat een effectieve beoordeling in dient te gaan op alle omstandigheden die voor of tegen een detentie pleiten, zie bijv. *tegen Malta*, --- Jv 2003, 129.

The review required under Article 5 par. 4, being intended to establish whether the deprivation of the individual's liberty is justified, must be sufficiently wide to encompass the various circumstances militating for or against detention" (r.o. 42).

Door twee verschillende versies omtrent de aanhouding in het geding te brengen wordt het onmogelijk nog op effectieve wijze vast te stellen of de wet in acht is genomen d.w.z. of appellant op wettige wijze in handen is gekomen van de sterke arm. Het komt er nu op neer dat de Rechtbank een keuze heeft gemaakt - de tweede versie zal wel de juiste versie zijn - zonder in te gaan op de beroepsgrond dat beide processen verbaal verschillende niet overeenstemmende versies inhouden. Op die manier beoordeelt de Rechtbank niet op effectieve wijze en afdoende omvattend of aan de eis van "lawfulness" ex art 5 is voldaan. De uitspraak schendt derhalve art 5 en art 13 EVRM.

3. Appellant kan zich niet verenigen met de overweging van de Rechtbank in het licht van de omstandigheden in deze procedure art 5 lid 4 EVRM niet is geschonden. Appellant voert daartoe de volgende grief aan.

De door de Rechtbank op blz 3 in de laatste alinea opgesomde omstandigheden maken wel degelijk dat art 5 lid 4 EVRM is geschonden. Deze uitspraak is een vrijbrief aan verweerder om de spoedige termijn op te rekken. Niet tijdig reageren op het eerste verzoek van de Rechtbank, een onjuiste reden hiervoor geven en op de laatste dag van het ten tweede male verlengde onderzoek een verbaal inbrengen dat al van aanvang af bestond. De hierdoor opgerekte termijn voor de uitspraak mag blijkbare dan voor appellant nog immer als spoedig in de zin van art 5 lid 4 EVRM gelden? Appellant meent dat daar geen sprake van kan zijn.

In casu vond de behandeling ter zitting plaats op 10 mei 2007. Normaal gesproken had het onderzoek dan gesloten kunnen worden en zou er binnen 1 week uitspraak zijn gedaan. Wanneer verweerder dus zijn zaken in orde had gehad dan had de Rechtbank 14 dagen na het instellen van het beroep een oordeel kunnen vellen. Door het handelen van verweerder duurde het 20 dagen voordat er is beslist, terwijl verweerder geen enkele rechtvaardiging heeft voor zijn handelwijze. Het proces-verbaal dat het juiste zou moeten zijn, was van aanvang af beschikbaar. Dat betekent dat verweerder de Rechtbank op 15 mei 2007 verkeerd voorlicht, want de vreemdelingendienst zou niet in staat geweest zijn tijdig een aanvullend proces-verbaal te schrijven. Uit *tegen Malta* blijkt dat de omstandigheden al een schending van de spoedige termijn na 17 dagen kunnen opleveren. Waarom de omstandigheden in deze zaak zo zijn dat 20 dagen voor eiser nog steeds als spoedig mogen gelden, maakt de Rechtbank ten onrechte niet duidelijk.

LEIJEN & NANDOE

ADVOCATEN

- 3 -

DAAROM:

wendt appellant zich tot uw Afdeling met het eerbiedig verzoek:

- dit hoger beroep gegrond te verklaren en

primair

- het besluit van de Arrondissementsrechtbank Den Haag, nevenzittingsplaats Amsterdam te vernietigen;
- het bij de rechtbank ingestelde beroep alsnog gegrond te verklaren en de aanhouding en alle daarop volgende maatregelen onrechtmatig te verklaren en appellant een schadevergoeding toe te kennen voor de onrechtmatige vrijheidsbeneming dan wel

subsidiair:

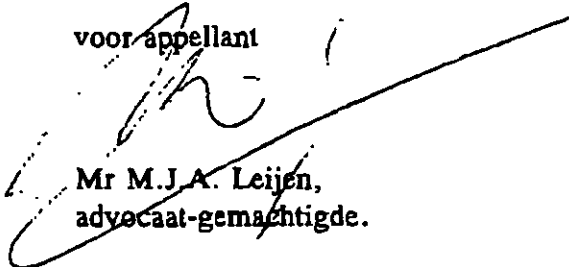
- de zaak terug te verwijzen naar de Arrondissementsrechtbank Den Haag, nevenzittingsplaats Amsterdam teneinde de maatregel opnieuw te beoordelen met inachtneming van uw overwegingen;

Voorts:

- de Minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie te veroordelen in de kosten van het beroep en het hoger beroep.

Alkmaar, 29 mei 2007

voor appellant

Mr M.J.A. Leijen,
advocaat-gemachtigde.